

at det skal komme, og at det skal gaae op for vore Statsmænd, at vi i saadanne Forhold have fælles Interesser, og at, naar vore statsretlige Forhold ere ordnede paa en retfærdig Maade, vi da kunne vente, at de nordiske Riger viligt tør betroe deres Diplomat- og Consulatansliggender til een Repræsentant. —

§ 19 er det, som det igaar blev nævnt af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (C. B. Rimestad), foreslaaet at bevilge 85,000 Rd. til Landvesenet. Jeg er enig med ham i, at ligeoverfor dette Beløb er det et lille Beløb, der i de senere Aar har været udredt til Industriens Fremme og de tekniske Skoler; det har ikke været 7000 og nogle Hundreder, men 6000 og nogle Hundreder. Jeg troer ogsaa, at Rigsdagen gjerne imødefommer Duffer i denne Retning fra Kjøbstædernes Side; men med Hensyn til de Beløb, der bevilges f. Ex. til Huusdyravlens Fremme, til Hingstpræmier osv., tillader jeg mig at henstille, om de ere saa nyttigt anvendte, som de burde være, om Landbosforeningerne omkring i Landet ikke uden saadanne Tilskud alligevel meget godt kunde fremme de Formaal, de have sat sig, og om vi f. Ex. ikke ved at stille Beløbene op som Præmier, fordeelte omkring i Landet til vindskiblelige Huusmænd, der dyrke deres smaa Edder fortrinligt, vilde udrette meget mere Gavn; thi det troer jeg er erkjendt, at der er Noget, der hedder Arbejderspørgsmaalet, som ogsaa trænger sig frem her i Landet, og at vi vilde komme det indrette til Hjælp, dersom vi kunde faae vore Huusmænd til at erkjende, at de ved bedre Dyrkning af deres Huuslodder kunde sørge bedre for deres og deres Familiers Underhold end ved, hvad de nu erhverve sig ved Dagleie. Det er blot en Hensigting. Jeg har, inden jeg forlader dette Punkt, en Anmodning til Indenrigsministeren, det er muligt, at Justitsministeren vil modtage denne Anmodning. I alle andre Lænde har man i større Stæder Mønstringscontoirer for Søfolk; men, saavidt mig bekjendt, har man kun eet. Her i Kjøbenhavn havde man ogsaa eet, indtil man for endel Aar siden oprettede eet til, idet Justitsministeren ikke kunde være tjent med det, man

havde. Nu have vi altsaa to; men det er ikke saaledes ordnet, at der i det ene Contoir udføres somme Mønstringer og i det andet andre; men Enhver, der skal mønstres, skal til begge Contoirer, inden han gaaer til søs, og det Samme er Tilfældet, naar han skal afmønstres. Vi lønne Chefen for det ene Contoir, som staaer under Udskrivningschefen. Han har en klar og tydelig Instrux, og han varetager de samme Interesser, som det gamle Contoirs Chef skal varetage, saa at det forekommer mig, at efter hvad der tidligere er forhandlet, er det gamle Contoir aldeles overflødig. Skulde der behøves en yderligere Udvikling af Justitsministerens Mønstringscontoir, saa kunne vi faae Forslag derom og bevilge et lille Tillæg; men det andet Contoir, hvorfor eksisterer det? For at optræve en Skat af 1 pCt. af fattige Sømands Løn. Det var 1 1/2 pCt. indtil 1856; nu er det 1 pCt. Derfor eksisterer det, og ikke til noget Formaal, som kommer Sømanden til gode; der ydes gjennem det en ligefrem personlig Pension til Chefen. Nu er dette Chefembæde vacant. Jeg seer, at et Udvalg af Repræsentationen her i Byen er nedsat for at overveje, hvorledes der dermed skal forholdes. Men jeg nærer det Haab, at den ærede Indenrigsminister vil kunne forenes med den ærede Justitsminister om at blive ved Justitsministeriets Mønstringscontoir, og at vi ialfsald undgaae den Besynderlighed, at der efter et Forslag fra Communerrepræsentationen i Kjøbenhavn, hvis et saadant Forslag skulde fremkomme, skal lægges Skat paa Søfolkene omkring i Landet for Udøvelsen af en fri Møring.

Jeg skal til senere Forhandling springe Vaisenhuset og Borgervæbningen over, skjøndt det vist er to Punkter, der hver for sig trænge til Grundring. Med Hensyn til Cultusministeriets Budget er jeg tilbøjelig til at troe, at naar Hensyn tages til, at de under dette Ministerium sorterende særskilte Instituter ved sidste Statsregnskab havde et Overtid af henved 1/4 Million Rd., kunde det i disse pengeknappe Tider paalægges disse Instituter at udrede adskillige af de Udgifter, som nu udredes directt af Staten. Jeg tænker herved